

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. A.M.D. va formular demanda en data 19 de gener del 2007 contra la societat mercantil "N.A. SA" en reclamació de la suma de 924,31 euros, import de les quantitats pagades, segons afirmava, per partida doble pel subministrament elèctric del seu habitatge i no reemborsades per la demandada.

II.- En data 19 de març del 2007 la representació processal de la societat "N.A. SA" va contestar a la demanda oposant-se a la mateixa, argumentant que el que s'havia cobrat eren els consums mínims fixats per Decret per regular les tarifes elèctriques.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 4 d'octubre de l'any 2007 estimant parcialment la demanda i condemnant a la societat "N.A. SA" a pagar a la Sra. A.M.D. la suma de 501,60 euros, més les costes judicials generades pel procediment, exclosos els honoraris d'advocat i procurador.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "N.A. SA" i, pels arguments recollits en les seves

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

conclusions, demana la seva revocació i la desestimació íntegra de la demanda.

V.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. A.M.D. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana igualment la seva revocació en el sentit que se li aboní també el cànon de Govern del 10% sobre el consum que la demandada li ha cobrat també dues vegades.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La demanda formulada per la representació processal de la Sra. A.M.D. es fonamenta en l'actuació, segons el seu parer incorrecta, de la companyia que li subministra l'energia elèctrica en dos situacions diferents. Per un costat, la part agent argumenta que la demandada li ha facturat en dues ocasions 480Kwh en concepte de mínims corresponents a dos mesos de consum en aplicació del que disposen l'article 10.4 de Llei de 4 de novembre del 1993 de creació de l'entitat "Forces Elèctriques d'Andorra" i els successius Decrets que, d'acord amb aquesta Llei, regulen les tarifes elèctriques, però que posteriorment no li ha descomptat la diferència entre el consum facturat com a mínim i el realment realitzat. Per un altre, la demandant argumenta igualment que la defenent li ha cobrat els mateixos mínims quan no ha pogut fer una lectura del comptador d'electricitat i tampoc li ha descomptat el que se li havia cobrat abans per sobre del que havia consumit quan ha fet la lectura real.

II.- La representació processal de la societat "Nord Andorrà S.A." argumenta en el seu recurs que la Sentència d'instància estima incorrectament la primera d'aquestes peticions, ja que el consum mínim que estableixen aquestes normes legals està destinat per llei a garantir que el cost del manteniment del servei i de millora de la xarxa de distribució quedi garantit i aquest argument s'ha d'estimar.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

En efecte, els successius Decrets del Govern sobre modificació de les tarifes elèctriques que són d'aplicació en cada moment disposen que, en el cas de les tarifes blava domèstica i blava professional, quan el consum mensual en Kwh sigui inferior al producte de la potència contractada per 30, en lloc de facturar el consum real es facturarà aquest producte en concepte de mínims i entenem que aquesta norma comporta que la companyia subministradora pugui cobrar aquest mínim en cada període de facturació per tal de compensar-la de les despeses fixes que ha de suportar en cada moment. El fet que els mínims es considerin com una compensació de costos impedeix que posteriorment s'hagi de retornar les quantitats cobrades per sobre del consum real en les successives facturacions, ja que no hi ha enriquiment injust quan l'obligació de pagament d'aquestes sumes es fixa legalment per dèficits mensuals i no pas anuals o semestrals. Per aquesta raó, caldrà deduir de la condemna que fixa la Sentència d'instància les sumes resultants de la compensació que atorga per aquest motiu, de tal manera que aquesta quedarà reduïda a 471.78 euros.

III.- La Sentència d'instància condemna igualment a la defenent a retornar l'import del consum mínim cobrat pels mesos en els què no es va poder llegir el comptador per absència de la demandada del seu domicili i en aquest cas la conclusió no pot ser la mateixa

Malgrat els arguments de la recurrent, en aquest cas entenem que la companyia actua correctament cobrant en aquests casos l'import mínim fixat per llei, però que una vegada comprovat el consum real ha de retornar a l'usuari les quantitats cobrades de més, a menys que de la lectura real que finalment es faci resulti que el promig del consum ha estat per sota del fixat legalment en relació als mesos en els què no s'ha pogut fer la lectura del comptador. La recurrent argumenta que, si no es cobra el mínim establert legalment en aquests supòsits, els usuaris podrien defraudar l'obligació de pagar el consum mínim que s'hagués pogut produir en un període concret senzillament impeding la lectura del comptador fins que en els mesos successius aquest consum mínim s'hagués compensat. No obstant, aquesta argumentació suposa presumir que els usuaris poden no atendre una trucada al seu domicili quan sospitin que es tracta d'un empleat de la companyia elèctrica que pretén llegir el seu comptador, i quan sàpiguen a més que han tingut un consum

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

per sota de mínims en aquell mes, permetent la lectura quan considerin que globalment estan per sobre d'aquests límits. La presumpció de que els usuaris actuen de mala fe i amb una conducta premeditada i cuidadosament planejada tendent a defraudar a la companyia no es pot admetre quan el que cal presumir és que les parts d'un contracte actuen segons els dictats de la bona fe, a menys que es provi el contrari i, d'altra banda, la mateixa argumentació emprada per la demandada es podria tornar contra ella, perquè els usuaris també podrien presumir que en ocasions no es passa a fer les lectures corresponents per poder cobrar els mínims establerts i després tornar a cobrar el consum, presumpció que tampoc seria admissible. En tot cas, els consums mínims es fixen per tal d'evitar que la companyia hagi de suportar el cost de manteniment i millora de la xarxa sense l'adequada compensació econòmica per part dels usuaris i si el consum ha estat globalment per sobre dels mínims en un període de temps, encara que sigui superior a una mensualitat, no es pot entendre que la societat agent hagi patit un perjudici econòmic per aquesta causa.

Per últim, tampoc es pot entendre que els usuaris actuen de mala fe quan no omplen els butlletins que se'ls hi proporcionen pels casos en què no s'ha pogut fer la lectura real enviant-los per correu a la companyia, ja que aquesta és una facultat que els hi atorga per tal que no se'ls hi apliqui la tarifa de consum mínim, o en tot cas una càrrega que suposarà que, en cas de no fer-ho, hagin d'avançar l'import superior que se'ls hi cobrarà en aquest cas, però no es pot considerar com una obligació derivada del contracte l'incompliment de la qual generi una penalització com seria el pagament d'una tarifa superior a la què correspondria en cas d'haver-se llegit el comptador. D'altra banda, els primers perjudicats per la manca d'aquesta lectura són els usuaris que hauran d'avançar aquest import superior esperant recuperar-lo i que globalment en poden resultar beneficiats, ja que algun consum mínim no es pugui detectar, o perjudicats, perquè el que no es detecti sigui algun consum mensual superior als mínims.

IV.- En estimar-se parcialment el recurs no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada en virtut del que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

V.- La representació processal de la Sra. A.M.D. formula igualment recurs contra la Sentència d'instància argumentant que al cobrar dues vegades l'energia consumida, la demandada cobra també dues vegades el cànon de Govern que suposa un 10% sobre el cost de l'energia i, tenint en compte el que hem posat de manifest als fonaments anterior cal admetre aquest motiu del recurs en relació als mesos en els què no s'ha fet la lectura corresponent, de tal manera que, una vegada comprovat el consum real, s'ha de descomptar no sols el cobrat de més per sobre d'aquest, sinó també el cànon repercutit sobre aquesta quantitat amb un import en aquest cas de 47.17 euros.

VI.- En estimar-se el recurs no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada en virtut del que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR els recursos d'apel·lació interposats per la representació processal de la societat "N.A. SA" i de la Sra. A.M.D. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 4 d'octubre del 2007 que REVOQUEN PARCIALMENT en quan condemnen a la societat "N.A. SA" al pagament de la suma de 518,95 euros, CONFIRMANT la Sentència recorreguda en tots els demás punts i sense fer especial pronunciament respecte de les costes de cap dels dos recursos.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-